

ΕΡΗ ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΥ

Ἡ «Πινακοθήκη», ἡ πάντοτε ἐνισχύουσα τὰ ἀληθινὰ καλλιτεχνικὰ τάλαντα, μετ' ἰδιαίτερας εὐχαριστήσεως παρουσιάζει ἐκλεκτὴν ὅσφ καὶ μετριοφρόνα καλλιτέχνηδα, τὴν συμπαθῆ δεσποινίδα Ἑρὴν Καβαλιέρου-Μαρκουίτζου, ἡ ὁποία ἐνωρίτατα ἔδωσε ζηλευτὰ δείγματα μουσικῆς ἐμπνεύσεως. Καίτοι συμπληροῦσα ἀκόμῃ τὰς σπουδὰς τῆς ἐν τῷ Ὁδείου Ἀθηνῶν, εἶνε συνθέτις τεσσάρων συνθέσεων, τὰς ὁποίας διακρίνει μεγάλη πρωτοτυπία, εἰλικρίνεια αἰσθήματος, ἀπλότης καὶ χάρις. Τὴν πρώτην σύνθεσιν «ὑπὸ τὸν Παρθενῶνα» ἔγραψε νεωτάτῃ πρὸ διετίας δημοσιευθεῖσα δὲ ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ κόσμου εὐμενεστάτα. Εἶνε μία ἀρχαιοπρεπῆς ἔμπνευσις, ἓνας μυστικοπαθὴς ὕμνος πρὸς τὴν ἀρχαίαν τέχνην, ἀντάξιός τοῦ μεγάλου ὀνόματος τοῦ ὁποῖον φέρει. Σοβαρὰ ἀλλὰ καὶ περιπαθὴς μουσικὴ, μία νοσταλγία πρὸς τὴν κλασικὴν ἐποχὴν, ἐξωτερικεύει ἐν αἰσθημα βαθὺ καὶ μία ἀρμονία τὸ διαπνέει γοητευτικῇ.

οῦσαι τὴν ἡρωϊκὴν δομὴν τῆς φάλαγγος τῶν Κριτῶν ἐξακρατηρίσθησαν μὲ λεπτὸν χρωματισμόν. Αἱ μονωδίαί, εἴτε ὡς διαλογικαὶ εἴτε ὡς ᾄσμα ἐξετελέσθησαν μὲ πολλὴν γνώσιν τοῦ θέματος.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ διοργανώθη ἐκθεσις ζωγραφικῆς, διοργανωθείσα ὑπὸ τοῦ Δήμου. Ἐξετέθησαν 236 ἔργα τῶν ζωγράφων Μαλέα, Βανδόρον, Γουναιοπούλου καὶ ἄλλων. Ἡ ἐντύπωσις γενικῶς καλλίστη. Ἡ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως, ἐν ἣ ἑμαίνετο ἡ ἀγοιότης μονίμων καὶ προσκαιρῶν κατακτητῶν, διοργανώσις ἐκθέσεως πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μία νέα Ἑλληνικὴ νίκη πολιτισμοῦ καὶ διοικήσεως. Ἡ ἐκθεσις αὕτη πρώτη ἀπὸ τῆς καταλήψεως εἶνε τρίτη ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς Τουρκοκρατίας. Ἡ ἐκθεσις ἐγένετο εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως

Ἡ δευτέρα σύνθεσις εἶνε ἐν *valse chantée*, γραφεῖσα ἐπὶ στίχων, διακρινομένη διὰ τὴν γοργότητα καὶ ἑκφρασιν.

Δύο ἄλλαι συνθέσεις, τὸ «Ἀηδόνι» καὶ τὸ «Καράβι» ἔχουν ἑλληνικὸν ὕφος, διασώζον ὅλην τὴν περιπαθειαν, ἥτις εἶνε τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς δημώδους μελωδίας. Ἀμφότεραι αἱ συνθέσεις θίγουν τὴν ψυχὴν καὶ εἶνε ἀγναὶ ἀπηχησες ἐσωτέρου κόσμου.

Ἡ δεσποινὶς Καβαλιέρου, ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ εἶνε ἀδελφὴ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φίλου συναδέλφου διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ «Ἀπ' ὅλα». Προσιωνίζεται τὸ τάλαντόν τῆς εὐρὺ μέλλον. Ἰδίως εἰς τὴν σύνθεσιν, εἰς ἣν ἐξαιρετικῶς ἐπιδίδει, καίτοι καὶ εἰς τὴν ὀργανικὴν μουσικὴν αἱ σπουδαὶ τῆς εἶνε λίαν ἱκανοποιητικαί.

Ἐκ τῶν παρατιθεμένων εἰκόνων, ἡ μὲν πρώτη παριστᾷ τὴν συνθέτιδα, ὅταν ἔγραψε τὴν πρώτην μελωδίαν, ἡ δὲ δευτέρα, ὅταν συνέθεσε τὴν νεωτάτην.

παραχωρηθεῖσαν εὐρεῖαν αἴθουσαν τοῦ Στρατηγείου παρὰ τὸν Λευκὸν Πύργον.

★

Εἰς τὸ Λονδὶνον ἐδόθη συναυλία ὑπὸ τοῦ κ. Α. Καμηλιέρη, ὅστις διηρμήνευσε τὸν Βάγνερ καὶ Λίστ τελείως. Ἐπαιξε καὶ τὴν Ἑλληνικὴν εἰσαγωγὴν τῶν Γκλαζούνοφ, τὴν καὶ ὑπὸ τῆς ἰδικῆς μας ὁρχήστρας τοῦ Ὁδείου ἐκτελεσθεῖσαν ἐοχάτως, ἡ ὁποία ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς κριτικοὺς δὲν ἐθεωρήθη σπουδαῖον ἔργον ἴσως διότι ὁ συνθέτης τὴν ἔγραψεν ἐν ἡλικίᾳ 17 ἐτῶν.

Τῆς συναυλίας μετέσχε καὶ ἡ νεαρωτάτη δεσποινὶς Μάκβεθ, ἡ «κολορατοῦρα» Ἀμερικανὶς ὑψίφωνος, ἡ ὁποία μὲ τὴν ἄβραν καὶ γλυκυτάτην φωνὴν τῆς ἔψαλε Βελλήνην καὶ Δονιζέττην.

★